KAMARÁD

Kristus nás má rád

dvanácté číslo *prosinec 2008* *zdarma*

Co to jsou vánoce ? Je to něco běžného nebo zázrak?

Co to jsou vánoce ? Je to něco běžného nebo zázrak? Vždyť celé vagóny gratulací se rozletí po všechny zemích a nesou přání radosti a štěstí. Co se to děje; proč se lidé obdarovávají a radostně a s odpuštěním si tisknou dlaně ? Proč lidé v noci opouštějí své teplem prozářené domovy a přicházejí do studených chrámu, kde společně zpívají : radujme se, veselme se. **PROČ ?**

Jsou vánoce - dnes přišla na svět Láska – PROTO. Bůh nám z lásky daroval svého Syna, a chce abychom jeho lásku napodobovali.

On přišel v dítěti, aby s námi mohl mluvit lidským hlasem. Přišel k nám jako člověk aby nás mohl mít rád lidským srdcem. Srdcem, které dovede spolucítit a spolutrpět; srdcem, které dovede chápat a odpouštět, které se dovede radovat i plakat.

Přišel k nám, aby nám nabídnul své přátelství. A jaká může být odpověď od nás na narození Krista? Třeba naplnění toho, za co společně všichni prosíme v modlitbě o slavnosti Narození Páně : „Kéž naše víra, která svítí v našich srdcích, září i z našich skutku.“

Aby i naším přičiněním byly kolem nás skutečně vánoce – svátky radosti a lásky; svátky důvěry a naděje; svátky velké útěchy. Bůh přišel a je tu s námi. A už nikdy nebudeme sami, jsme-li ochotni vydat se do Betléma za světlem hvězdy, která nás vede k Němu. Kéž se i o těchto vánocích všichni společně více přiblížíme k Pravdě, k Lásce, k Narozenému Kristu.

Advent

V současné podobě trvá adventní doba čtyři týdny. Začíná prvními nešporami neděle, která je nejbližší 30. listopadu (svátku apoštola Ondřeje) a končí před prvními nešporami Narození Páně. Během adventu se při liturgii používá fialová barva na znamení obrácení, oltář se zdobí květinami jen střídmě a nezpívá se *Gloria.*

První adventní neděle je začátkem liturgického roku. Ona nás připravuje na příchod Páně na konci času. Při druhé a třetí (radostné) neděli liturgické texty pojednávají o Janu Křtiteli. Čtvrtá popisuje události před narozením Páně. Během všedních dnů jsou čtení do 16.12. vybírána z proroka Izajáše a k nim vhodné evangelium. Naposled se pak v předvánočním oktávu předčítají starozákonní proroctví a první kapitola z Matoušova a Lukášova evangelia.

Účelem adventu je tedy příprava na příchod Ježíše Krista: připomínka jeho výročí a jeho naplnění na konci času. Máme ho prožít s vnitřní usebraností a touhou po Kristu

Světci měsíce

Jan Damašský
(4. prosinec)

Jan Damašský žil v 7. století. Narodil se kolem roku 650 v Damašku, v rodině Sarguna ibn Mansúra, který, ač křesťan, pracoval jako ministr financí na kalifově dvoře. Jan si dokonce jako malý hrál s budoucím kalifem Jazidou. Později se stal vysokým státním hodnostářem. Koncem století již nebyli kalifové ke křesťanům tak tolerantní a Jan odešel do Jeruzaléma, do proslulého kláštera svatého Sabase (Sáby), kde se stal knězem. Bojoval proti obrazoborectví, které podporoval sám císař Lev III, ovlivněný nejspíš radikálním islámským zákazem obrazů. Jan nehájil zneužívání kultu obrazů, představujících svaté. Rozlišoval uctívání, které náleží jen Bohu a kult svatých na obrazech. Nad císařem dokonce kvůli tomu vyslovil klatbu, jako poddaný damašského kalifa se ho ale nemusel bát.

Byl vzdělaným a učeným teologem a bývá nazýván "Tomáš Akvinský křesťanského východu". Je autorem církevních hymnů, které se dosud při východních církevních slavnostech zpívají.

Servul
(22. prosinec)

Servul žil v 6. století. Od dětství byl těžce ochrnutý, což mu zabraňovalo postavit nebo posadit se bez cizí pomoci a nemohl se ani sám najíst. Jeho rodina ho přinášela ke dveřím kostela Svatého Klimenta v Římě a on tam žebral o a lmužnu. Ponechal si tolik, aby mu to stačilo na nejskrovnější existenci a zbytek rozdal žebrákům chudším než on. Za ušetřené peníze se mu podařilo koupit Písmo svaté. Potom prosil kolemjdoucí lidi, aby mu z něj četli. Naučil se tak Písmo svaté téměř nazpaměť a nabyl velké moudrosti. Ve své chatrči občas nechával přespat cizí poutníky a když cítil, že umírá, vzbudil je a prosil, aby spolu s ním zpívali žalmy za jeho blažený odchod z tohoto světa. Najednou je přerušil a zvolal: "Slyšíte také ty nebeské chvalozpěvy?" Blaženě se pohroužil v nadpozemský zpěv a zemřel. Zprávu o něm sepsal svatý Řehoř I. Veliký, který ho osobně znal a vídával ho sedávat v podloubí u dveří kostela.

PRO CHYTRÉ HLAVY

Milá kamarádko,
milý kamaráde!

Nastává měsíc prosinec a zima se tlačí do všech koutů. Brzy napadne sníh a přikryje všechna pole, která odpočívají po náročném roce. Tento měsíc je také pro mnoho lidí a zvláště dětí nejočekávanějším měsícem v roce. Každý se těší na 24. 12. Štědrý den, kdy se rodina sejde pod vánočním stromečkem a předají si dárky. Dávání dárků však není podstatou tohoto dne ani měsíce. Je to narození Ježíše Krista, který mezi nás přichází a dává nám novou naději. Než se tak stane a budeme oslavovat příchod Ježíše nejprve vstoupíme do doby adventní. To znamená, že čtyři neděle po sobě budeme sledovat jak se na adventním věnci zapaluje jedna svíce za druhou a po tuto dobu se máme řádně připravit na jeho příchod, třeba svatou zpovědí.

Jarin

1. **Každé ráno vesele tahá spáče z postele. Za tu službu nevděčníci hned ho klepnou po palici.**

2. **Kde vždycky včerejšek přichází až po dnešku?**

3. **Kdo chodí spát v botech?**

4. **Má to šest nohou, dvě hlavy, dvě ruce, čtyři uši a kráčí to po čtyřech. Co to je?**

5. **Jsem muž a nemám sourozence. Na stěně visí podobizna. Otec muže na obrazu je synem mého otce. Kdo je na obrazu?**

6. **Dvě sestry se dlouhou dobu neviděly, a tak se dohodly, že se navštíví a seznámí se svými dětmi. První žena měla jednoho syna a dvě dcery a druhá dva syny a dvě dcery. Kolik sester se tu potkalo?**

7. **Škopíček bezedný, plný masa nacpaný.**

Přináší dětem dárky Ježíšek? Ne i ano.

Asi každý, kdo má malé děti, musí jednou v blížící se vánoční době řešit otázku, jak jim vhodně interpretovat rodinný štědrovečerní „obřad" předávání vánočních dárků u stromečku. Problematickou bývá otázka: „Přináší dětem vánoční dárky Ježíšek?" Jak tedy vhodně odpovědět aby neutrpěla naše pravdomluvnost ale i romantika vánoc? Jedním z pokusů o odpověď je i tato úvaha.

Jak tedy dětem nelhat a přitom je nepřipravit o kouzlo vánočních tradic? S překvapením jsem objevil, že tradice vánočních dárků pod stromkem zřejmě může mít svůj skrytý logický význam, spočívající ve správně pochopené symbolice. A že krásný vánoční obřad přijímání dárků od Ježíška-Ježíše může mít svůj hlubší duchovní smysl. Jak to tedy s vánočními dárky od Ježíška může být?

Vánoce jsou přece především oslavou Ježíšova narození. A přirozené je připojit se k betlémským pastýřům a mudrcům, a Ježíška také obdarovat svými dary. To lze udělat symbolicky i prakticky – položením našich dárků pod vánoční stromeček. Dárky jsou takto darované Ježíškovi – spolu s prosbou o následné předání konečným příjemcům. Pod vánočním stromkem pak při zpěvu vánočních koled proběhne „obřad proměny". Z darů Ježíškovi se stanou dary od Ježíška-Ježíše. Při takto chápaném štědrovečerním obřadu tedy opravdu dostáváme dárky od Ježíška.

Tento vánoční obřad: přinášení darů Bohu – jejich proměna – a jejich rozdávání a přijímání přítomnými, má snad svůj liturgický vzor. Je jím slavení eucharistie při katolické bohoslužbě.Štědrovečerní obřad může a má být její odraz.

Takto chápaný štědrovečerní obřad je pochopitelný i pro děti: Dárky dáváme Ježíškovi s prosbou, aby je sám daroval našim blízkým (konečným příjemcům jejichž jména jsou na dárcích napsána). A po rodinném obřadu takto od Ježíška dárky dostáváme. Takto můžeme své děti navíc vést k tomu, aby samy dárky pro své blízké vyráběly – a nebyly jen jejich pasivními příjemci.

Řešení PRO CHYTRÉ HLAVY :

1. Budík
2. Ve slovníku
3. Kůň
4. Jezdec na koni
5. Můj syn
6. Šest
7. Prsten

Na tomto čísle spolupracovali :
Eva Všetulová, Luděk Machynka a Martin Motyčka
Určeno jen pro vnitřní potřebu farnosti Vnorovy.